

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **Ing. J. F.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. května 2021, č. j. KUJI 46728/2021, sp. zn. OOSČ 19/2020 OOSC/9,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím vydaným orgánem prvního stupně ze dne 11. 11. 2019, č. j. MCH-49632/2019/ODAP/VS, sp. zn. SZ-MCH-11072/2018/ODAP/VS (dále jen jako „rozhodnutí orgánu I. stupně“) byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“). Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 1. 2020, č. j. KUJI 6928/2020, SP. ZN. OOSČ 19/2020 OOSC/9 potvrdil rozhodnutí orgánu prvního stupně a odvolání proti rozhodnutí orgánu prvního stupně zamítl. Žalobce následně brojil žalobou proti rozhodnutí o odvolání v soudním řízení vedeným pod sp. zn. 31 A 32/2021. Krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce nyní napadá včas podanou žalobou rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán“) ze dne 31. 5. 2021, č. j. KUJI 46728/2021, sp. zn. OOSČ 19/2020 OOSC/9 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný změnil výrok II. a ve zbytku potvrdil rozhodnutí orgánu I. stupně.

II. Žalobní argumentace

2. *Výrok napadeného rozhodnutí.* Žalobce dovozuje nicotnost rozhodnutí žalovaného ze skutečnosti, že ve výroku napadeného rozhodnutí není uvedeno, o jaké odvolání se jedná.
3. *Zmiňované ustanovení nelze porušit.* Městský úřad Chotěboř vydal rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 118 odst. 1 silničního zákona, který vyjmenovává situace, kdy je řidičský průkaz neplatný a nelze vyslovit fyzické osobě vinu z porušení tohoto ustanovení.

4. *Porušení není přestupkem.* I kdyby bylo možné porušit ustanovení § 118 odst. 1 silničního zákona, nejedná se o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k), neboť ustanovení § 118 odst. 1 se nenachází v hlavě II podle zmiňovaného zákona.
5. *Žalobce má platný řidičský průkaz.* Úvaha správního orgánu o tom, že žalobce měl dne 9. 8. 2018 neplatný řidičský průkaz, jsou nepravdivé. Žalobce měl platný řidičský průkaz č. EI 504729, který byl vydán dne 1. 11. 2013 Magistrátem města Brna a je platný do 1. 11. 2023.
6. *Porušení práva na dvojinstančnost řízení.* Žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 1 Azs 296/2020-21 namítá, že žalovaný měl prvoinstanční rozhodnutí zrušit a vrátit věc k dalšímu řízení, nikoliv změnit skutkovou podstatu přestupku.
7. *Zánik odpovědnosti za přestupek.* Žalobce namítá, že nebylo dosud zahájeno správní řízení týkající se přestupku údajně spáchaného dne 9. 8. 2018, kterého se měl žalobce dopustit porušením ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) silničního zákona. Tato skutková podstata byla poprvé zmíněna v napadeném rozhodnutí, přičemž od údajného spáchání přestupku by uplynulo více než rok a došlo tak k zániku odpovědnosti dle § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen jako „správní řád“).
8. *Chybná kvalifikace přestupku.* Ze správního spisu žalobci vyplynulo, že se měl dopustit takového jednání, že nepředložil strážníkům obecní policie platný řidičský průkaz. Takové jednání by pak mohlo být porušením dle § 6 odst. 8 silničního zákona, ovšem z toho nebyl žalobce obviněn. Porušení povinnosti dle § 6 odst. 7 písm. a) silničního zákona nelze z obsahu spisového materiálu nikterak dovodit. Z úředního záznamu městské policie vyplývá, že žalobce řidičský průkaz nepředložil, nikoliv že ho neměl u sebe. Bez důkladné prohlídky tak policie nemohla vědět, zda ho u sebe má či nemá. Tak uvedli shodně i svědci R. K. a P. D. Napadené rozhodnutí neobsahuje informaci o tom, jakým způsobem se měl žalobce údajného jednání dopustit při porušení povinnosti dle § 6 odst. 7 písm. a) silničního zákona. Z rozhodnutí orgánu prvního stupně vyplývá, že se jej dopustil tím, že řídil vozidlo s neplatným řidičským průkazem, ale toho se zmíněná ustanovení nedotýkají.
9. Žalobce navrhnul, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný namítá opožděnost žaloby, neboť dle něho bylo rozhodnutí doručeno a nabylo právní moci dne 11. 6. 2021, přičemž tedy lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu začala běžet den následující, tj. 12. 6. 2021 a skončila dne 12. 8. 2021, tj. po uplynutí dvou měsíců. Žalovaný má tedy za to, že pokud žalobce doručil soudu žalobu osobně dne 18. 8. 2021, jednal tak po uplynutí této zákonné lhůty. Dále doplnil, že zaprvé, napadené rozhodnutí bylo žalobci doručováno v souladu s § 20 správního řádu, zadruhé v souladu s § 23 správního řádu bylo napadené rozhodnutí uloženo a připraveno k vyzvednutí dne 1. 6. 2021. Zároveň byl žalobce o tomto uložení písemně vyrozuměn a bylo mu zanecháno poučení o právních důsledcích nepřevzetí zásilky. Žalovaný uvedl, že jelikož si žalobce nevyzvedl uloženou písemnost do 10 dnů ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, písemnost je třeba považovat za doručenou posledním dnem této lhůty podle § 24 odst. 1 správního řádu, tj. 11. 6. 2021. K meritu věci žalovaný uvedl, že v průběhu řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné

pochybnosti, a je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je věcně správné a zákonné. Žalobu navrhnul zamítnout.

IV. Replika žalobce

11. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že napadené rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 11. 6. 2021, neboť ve výzvě od poštovního doručovatele bylo uvedeno, že zásilka bude uložena do dne 14. 6. 2021 a tedy fikce doručení nemohla nastat dříve než v tento den. Žalobce má za to, že žalobu podal včas, neboť ji zaslal dne 16. 8. 2021 prostřednictvím poštovního doručovatele, nikoliv osobně dne 18. 8. 2021, jak tvrdí žalovaný.

V. Jednání

12. Žalobce při jednání předložil originální listinné důkazy na podporu svých žalobních námitek a uvedl, že dle § 23 odst. 5 správního řádu je nutné poučit adresáta doručované písemnosti o právních důsledcích, které by případné jednání žalobce podle § 24 odst. 1, 3 a 4 správního řádu vyvolalo. Žalobce tak při jednání vznesl námitku, že podmínky pro uplatnění fikce doručení nebyly splněny, poněvadž poučení žalobci nebylo doručeno a má za to, že je na žalovaném, aby dokázal, že poučení bylo součástí doručovaného rozhodnutí. Žalobce dále nesouhlasí se závěrem žalovaného, že žaloba byla doručena soudu osobně dne 18. 8. 2021. Dále žalobce namítl, že žalovaný nikterak nedoložil tvrzení o neplatnosti řidičského průkazu. Ve vazbě na to žalobce předložil výpis z evidenční karty ze dne 26. 1. 2022 a řidičský průkaz ev. č. X, jehož kopie je založena v soudním spisu. Soud konstatoval, že předložený řidičský průkaz je totožný s kopií, která byla soudu dříve předložena. Soudem bylo dále sděleno, že napadené rozhodnutí je součástí soudního spisu a současně je u něj založena doručenka, na níž je uvedeno a zatrženo poštovním úřadem, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 1. 6. 2021 a vložena do schránky dne 15. 6. 2021. Žalobce potvrdil, že dne 15. 6. 2021 mu byla zásilka vložena do schránky.

VI. Posouzení věci krajským soudem

13. V napadeném rozhodnutí krajský úřad změnil výrok II rozhodnutí orgánu I. stupně a konstatoval, že odvolatel naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 6 odst. 7 písm. a) ve spojení s § 118 odst. 1 stejného zákona a ve zbytku rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil. Žalobce zdejšímu soudu doručil žalobu proti napadenému rozhodnutí, přičemž v soudním řízení vyvstala stran sporná otázka, zda byla žaloba podána včasné či nikoliv.
14. Krajský soud tedy meritorně **nepřezkoumal** napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť po prostudování spisového materiálu dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro odmítnutí žaloby pro její opožděnost ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
15. Obsahem soudního spisu je obálka, ve které žalobce žalobu soudu odeslal, přičemž krajský soud musí dát žalobci za pravdu, že z ní a rovněž z žalobcem předloženého podacího lístku s podacím číslem X vyplývá, že žaloba byla doručena prostřednictvím držitele poštovní licence, přičemž k doručení byla předána dne 16. 8. 2021. Nicméně krajský soud nemůže přisvědčit žalobci v tom směru, že k fikci doručení napadeného

rozhodnutí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu nemohlo dojít dříve než dne 14. 6. 2021. Je pravdou, že v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky s podacím číslem X je uvedeno, že předmětnou zásilku lze vyzvednout do dne 14. 6. 2021, avšak krajský soud připomíná, že zákonné ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu není možné interpretovat takovým způsobem, že fikce doručení je vázána na uvedení doby, dokdy je zásilka na poště uložena. Krajský soud v tomto ohledu vycházel z recentního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 9. 2021, č. j. 10 As 423/2019-82 a cituje jeho část: „*NSS konstatuje, že krajský soud přílehlavě poukázal na rozsudek NSS č. 6 Ads 149/2012-31, podle kterého platí, že: „Lhůta pro vyzvednutí doručované písemnosti spojená s fikcí doručení je kogentně určena ustanovením § 23 odst. 4 správního řádu, a to v délce 10 dnů ode dne, kdy zásilka byla připravena k vyzvednutí. To, že Česká pošta coby provozovatel poštovních služeb doručující prvostupňové rozhodnutí má ve svých poštovních podmínkách (dostupných na www.ceskaposta.cz) stanovenou delší lhůtu pro uložení v případě doručování některých zásilek, a to v délce 15 dnů, je irrelevantní. K obdobným problémům v podobě vzniku fikce doručení před uplynutím úložní doby zásilky docházelo i podle správního řádu ve znění před účinností zákona č. 7/2009 Sb., kdy fikce doručení nastávala 10. dnem po uložení, kdežto úložní doba činila ze zákona 15 dnů - srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012, č. 2 As 35/2011-54.“ [...] Stěžovatel se tedy mylí, dovozuje-li, že adresát musí být provozovatelem poštovních služeb vyzván, aby si písemnost vyzvedl ve lhůtě 10 dnů. Z argumentace stěžovatele je zřejmé, že nerozlišuje mezi 1) desetidenní dobou, po jejímž uplynutí nastává fikce doručení písemnosti, a dobou, po kterou provozovatel poštovních služeb písemnost skutečně uloží a v této době umožní její vyzvednutí (tj. v projednávané věci 15 dnů). Pro posouzení okamžiku, kdy nastává fikce doručení písemnosti, je významná pouze zákonem stanovená desetidenní úložní doba.“*

16. Krajský soud tedy konstatuje, že k fikci doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu dochází uplynutím desátého dne ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, nikoliv uplynutím dne, dokdy byla zásilka uložena u poštovního doručovatele. Krajský soud provedl důkaz doručenkou, která je přiložena k napadenému rozhodnutí a naznal, že z doručenky a současně i z výzvy k vyzvednutí poštovních zásilek vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 1. 6. 2021 a dne 15. 6. 2021 vložena do schránky. Fikce doručení nastala po 10 dnech ode dne, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, tedy dne 11. 6. 2021.
17. V souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s. ř. s., které vymezuje lhůtu pro podání žaloby v délce dvou měsíců od doručení rozhodnutí, lhůta pro podání žaloby uplynula dne 11. 8. 2021. Dle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. a § 57 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve vazbě na § 64 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo podání odevzdáno orgánu, který má povinnost jej doručit. Pokud tedy žalobce podal své podání orgánu, který měl povinnost jej doručit, dne 16. 8. 2021, učinil tak po uplynutí zákonné lhůty. Žalobu podanou dne 16. 8. 2021 tedy nelze než odmítnout pro opožděnost ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
18. Nesplnění podmínek pro doručení fikcí ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu rovněž nemůže vyvrátit tvrzení žalobce, že mu nebylo doručeno poučení dle § 23 odst. 5 správního řádu o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky do 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí. K tomu krajský soud uvádí, že ničím nepodložené tvrzení žalobce o absenci poučení, jež standardně bývá součástí doručenky a po odstřižení se vkládá do schránky, není způsobilé zvrátit nastalou fikci doručení. Nadto je na

doručence, jež je přiložena k napadenému rozhodnutí, zaškrtnuto, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení. Doručenka, leč není veřejnou listinou, jako tomu bylo dříve, má stále notnou důkazní váhu a je na žalobci, aby při zpochybnění údajů na doručence předesťel jinou srovnatelně pravděpodobnou verzi reality, která bude způsobilá zpochybnit údaje vyznačené na doručence (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005-82 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 5 As 242/2016-27). Žalobce však neprokázal a nepředložil jediný důkaz, jímž by mohl učinit údaj na doručence byť jen zčásti pochybným. Krajský soud tedy má za to, že doručováno bylo v souladu se zákonem a podmínky pro uplatnění fikce doručení byly dodrženy.

19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. Žaloba byla odmítnuta, a proto žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. února 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně